

ادامه ی سیاست غلبه به وسیله ی ایجاد خوف، نهایتا در نقطه ای به ضد خود تبدیل و آنگاه آمدن «روز خشم» و روزهای غضب ملی اجتناب ناپذیر می شود. فراغت معمولاً زمانی صدای ملت را می شنوند که بسیار دیر شده است.

میرحسین موسوی- بیانیه برای تحولات منطقه - بهمن ۸۹

استمرار جمعه های اعتراض در سوریه ؛ دیکتاتور به کشتار ادامه می دهد

منابع آگاه سیاسی و دیپلماتیک در آنکارا فاش کرده اند که بر اساس مفاد توافق مطرح شده بین اسد و وزیر خارجه ترکیه، اردوغان ده روز برای آغاز اصلاحات در سوریه فرصت داده است. اما باز هم از سوریه خبر رسید که در نتیجه تیراندازی نیروهای امنیتی سوریه در شهر حمص ۱۵ نفر کشته شده اند و احتمال اینکه این آمار افزایش پیدا کند زیاد است.

رامی عبدالرحمن، مدیر گروه نظارت بر حقوق بشر سوریه، گفته است در جریان تیراندازی نیروهای امنیتی به سفتی استان منطقه باب عمرو در شهر حمص در روز چهارشنبه ۱۵ نفر کشته شده اند. رامی عبدالرحمن می گوید: «یک قتل عام در این منطقه به وقوع پیوست»

یک فعال ناراضی هم در حمص نیز می گوید: نیروهای امنیتی دست به عملیات بزرگی در این شهر زده اند که با دستگیری ها، جست و جوی خانه به خانه و شلیک به سوی کسانی که می خواهند فرار کنند همراه است.

گروه فعال «کمیته همکاری محلی» در صفحه فیسبوک خود نیز نوشت: نیروهای امنیتی اقدام به بردن اجساد کردند و به سوی اتومبیلی که یک غیرنظامی زخمی را حمل می کرد شلیک کردند که باعث توقف آن شد. بعد از آن تانکی این ماشین را زیر گرفت و له کرد.

منابع حقوق بشری، تعداد کشته های سوریه را بیش از ۲ هزار و ۳۰۰ نفر برآورد می کنند. فشار از آغاز اعتراض ها تا کنون در چند باری که در مجامع عمومی ظاهر شده، وعده هایی هم برای انجام اصلاحات داده است اما این وعده ها، بدون ارائه یک جدول زمانبندی ملموس، عملاً تأثیری محدود بر معترضان داشته است.

اسد حتی در صورتی که در برابر هر معترض یک تانک قرار دهد، باز هم به اعتراضات ادامه خواهیم داد.

همچنین در آخرین خبرها در حالی که ترکیه با اعلام مهلتی ده روزه خواسته هایی را از سوریه برای خروج از بحران مطرح کرده که یکی از آنها عقب نشینی از حمه بود و این عقب نشینی به سرعت عملی شد، اما چند ساعت طول نکشید که نیروهای فشار اسد این بار به سمت حمص و مرز ترکیه لشکر کشی کردند و قتل عامی تازه به راه انداختند. این اتفاق در روز پنجشنبه گذشته رخ داد.

روز شمار اتفاق های سوریه در ۵ ماه اخیر

در رسانه های ایران/ ۲۶ اردیبهشت
* جسد نوجوان کشته شده سوریه به دست خانواده اش رسید/ ۱۰ خرداد
* عقب نشینی فشار اسد؛ صدها زندانی سیاسی سوریه آزاد شدند/ ۱۲ خرداد
* ادعای فشار اسد: اگر مردم مرا نخواهند، استعفا می دهم/ ۲۴ خرداد
* تانک های ارتش سوریه مانع برگزاری مراسم سوگواری شهدا شدند/ ۵ تیر
* کشته شدن دهها سوریه در جریان حمله ارتش/ ۱۶ تیر
* تظاهرات نیم میلیونی در سوریه علیه فشار اسد/ ۱۸ تیر
* تظاهرات برای آزادی زندانیان سیاسی سوریه به بازداشت ۳۰ روشنفکر منجر شد/ ۲۳ تیر
* تظاهرات میلیونی علیه دیکتاتور سوریه در «جمعه ی اسیران آزادی»/ ۲۴ تیر
* دستور جدید فشار اسد: لغو مجازات زندان برای خبرنگاران/ ۵ مرداد
* فریاد «الله اکبر» جوانان معترض سوریه در پشت با هم/ ۹ مرداد
* ارتش فشار اسد، حمه را به خاک و خون کشید/ ۹ مرداد
* پاسخ ناامیدکننده ی دیکتاتور سوریه به آخرین پادرمیانی ها: سازش در کار نیست، با تروپست ها می جنگم/ ۱۹ مرداد
* قتل عام در حمص سوریه؛ نیروهای امنیتی جسد کشته شده ها را می ربایند/ ۲۰ مرداد

* فشار اسد وعده اصلاحات می دهد، معترضان همچنان کشته می شوند/ ۳۰ فروردین
* دولت سوریه به خواست معترضان تن داد / لغو حالت فوق العاده پس از چهل سال/ ۳۰ فروردین
* اینترنت و تلفن همراه در پایتخت سوریه قطع شد/ ۳۱ فروردین
* استقرار لباس شخصی های سوریه در خیابانها برای سرکوب معترضان/ ۱ اردیبهشت
* افزایش آمار قربانیان اعتراضات امروز سوریه: شصت کشته در جمعه خونین/ ۲ اردیبهشت
* ورود تانک های ارتش سوریه به درعا / بیست کشته و دهها زخمی / ۵ اردیبهشت
* جلسه اضطراری شورای حقوق بشر سازمان ملل در مورد سوریه / استعفای ۳۰ عضو حزب حاکم بعث/ ۸ اردیبهشت
* تعداد اعضای مستعفی حزب بعث سوریه به ۲۰۳ نفر رسید/ ۸ اردیبهشت
* مخالفان فشار اسد در سوریه برای تظاهرات «روز خشم» آماده می شوند/ ۹ اردیبهشت
* اعتراض یک نماینده اصولگرای مجلس سوریه مدارا کند؛ جواب تظاهرات مسالمت آمیز مردم گلوله نیست/ ۱۳ اردیبهشت
* در جریان سرکوب معترضان سوریه در «جمعه نافرمانی» دهها تن کشته و زخمی شدند/ ۱۷ اردیبهشت
* نیروهای امنیتی سوریه در چند شهر با تانک به معترضان حمله کردند/ ۱۸ اردیبهشت
* انتقاد نماینده دزفول از سانسور اخبار سوریه

جمعه ها در سوریه یکی پس از دیگری می آیند و می روند و هنوز «بشار اسد» صدای اعتراض مردم خود را نشنیده است و از آنها با نام «تروریست» نام می برد.

روز گذشته در جمعه اعتراضی دیگر که با نام «سر فرود نمی آوریم جز در برابر خدا» خوانده شد تظاهرات اعتراضی مردم بعد از نماز جمعه علیه حکومت بشار اسد ادامه پیدا کرد. از فروردین که اعتراض ها در سوریه رنگی تازه گرفته بود سازمان دهندگان اعتراض ها از معترضان خواسته اند که هر جمعه در خیابان ها تظاهرات کنند و این قرار هنوز پابرجاست. هفته پیش جمعه «خدا با ماست» بود و این هفته در دومین جمعه ماه مبارک رمضان جمعه «سر فرود نمی آوریم جز در برابر خدا» پیش روی سوری ها قرار گرفت. هفته گذشته سوریه شاهد تظاهرات گسترده مخالفان حکومت بشار اسد بود اما تانک های مستقر در برخی از شهرهای سوریه اقدام به شلیک به گلدسته مساجد برای جلوگیری از پخش اذان کردند.

روز گذشته هم با وجود سرکوب و کشتارهای وسیع مخالفان دولت بشار اسد که در روزهای اخیر از شدت بیشتری برخوردار شده است، معترضان سوری با شعار «تسلیم سرکوب نمی شویم» به خیابان ها آمدند. دیده بان حقوق بشر سوریه اعلام کرد بامداد دیروز دو نفر از معترضان توسط نیروهای نظامی این کشور کشته شدند.

تلویزیون العربیه به نقل از شاهدان عینی اعلام کرد شهرهای دیر الزور، حمص، سقا، جبلة، دیر الزور، ادلب و حمه به رغم سرکوب شدید به خیابان ها آمده و بر ضد بشار اسد شعار می دهند. یکی از شاهدان عینی در تماس با تلویزیون العربیه درباره شعار این هفته اعتراضات گفت: «رژیم بشار

* تظاهر کنندگان در سوریه خواهان اصلاحات دموکراتیک شدند/ ۲۴ اسفند ۸۹
* سکوت رسانه های حامی دولت احمدی نژاد درباره ی اعتراضات مردمی در سوریه/ ۲۵ اسفند ۸۹
* کشته شدن چند تن از معترضان سوری در تظاهرات/ تلویزیون سوریه: نفوذی های شورشی متفرق شدند/ ۲۷ اسفند
* حمله نیروهای امنیتی سوریه به مراسم تشییع جنازه معترضان/ ۲۸ اسفند
* سازمان ملل متحد خواستار توقف خشونت نیروهای امنیتی سوریه در مقابل مردم معترض شد/ ۳ فروردین
* مشاور ارشد بشار اسد: خواسته های معترضان عادلانه است، اصلاح می کنیم/ ۵ فروردین
* به آتش کشیدن دفتر حزب بعث و تخریب مجسمه حافظ اسد/ ۷ فروردین
* مشاور بشار اسد: زندانی سیاسی نداریم / اینها طرح فتنه است/ ۷ فروردین
* وعده ی لغو وضعیت فوق العاده پس از ۴۸ سال از طرف دولت سوریه به معترضان/ ۸ فروردین
* سفیر ایران: اعتراضات اخیر در سوریه، فتنه ی طراحی شده از سوی دشمن است/ ۱۴ فروردین
* بشار اسد اصلاحات را آغاز کرد/ ۱۹ فروردین
* ۲۸ کشته در مراسم سوگواری در دو شهر سوریه/ اخراج سردبیر روزنامه «شترین»/ ۲۱ فروردین
* دولت سوریه مانع دسترسی پزشکان به مجروحان اعتراض های اخیر شد/ ۲۳ فروردین

انگلیس که دیار کفر است، شما چرا به نام خدا مردم را می زیند و می کشید؟

یکی از خوانندگان کلمه در یادداشتی به نحوه پوشش خبری اتفاقات اخیر انگلیس در رسانه های وابسته به حاکمیت و اکشن نشان داده و نوشته است: باز یک اتفاقی در کشورهای استیکار جهانی افتاد و باز این رسانه های پر ادعای وطنی دست به کار شدند برای سفید نمایی وضعیت کشور و سیاه نمایی دیگر نقاط جهان! این بار بعد از چند ماه که دیکتاتور کشور دوست و برادر - بشار اسد - به مقابله با فتنه اغتشاشگران پرداخت و تودهنی محکمی به دشمنان زد و همچنان دارد می زند، ناگهان از قدرت خدا در انگلیس هم اغتشاشاتی شروع شد که رسانه های کذا و کذا را از خواب غفلت بیدار کرده، طوری که روزها از سرکوب های شدید لندن ابراز نگرانی می کنند و شب ها از غم ملت مظلوم و رنج کشیده انگلستان خواب ندارند.

رسانه ملی که نه انتشار خبر تجاوزهای اقصا نقاط مبین اسلامی را صلاح می داند و نه حتی از کشته شدن آن چند سرباز و کادر مظلوم نیروی انتظامی در درگیری با پژاک خبری می دهد، سینه چاک کرده که وا انسانا، و چه حقوق بشر! چه نشسته اید که غرب وحشی کشت و برد و در مقابله با رسیدن موج بیداری به لندن، هر چه خواست کرد و ... انگار نه انگار که در همان کشور دوست و برادر، فوج فوج آدم کشته می شود و این دلسوزان انسان و اسلام، کشکان هم نمی گرد.

کاش وقتی انگلیس امروز را با سوریه دیروز و ایران پریروز مقایسه می کنید، لافاقل اینقدر شرافت به خرج می دادید که اعتراف می کردید اگر در این «موج بیداری انگلیسی» ذره ای خواسته سیاسی وجود داشت، افکار عمومی و رسانه ها دولشان را مجبور می کردند با معترضان وارد مذاکره شود. کاش اینقدر به دروغ عادت نکرده بودید تا این را هم بگویید که روز اول این جماعت در مقابل اداره پلیس تجمع کردند و خواستار پاسخگویی شدند و همه بحران از وقتی شروع شد که پلیس به آنها بی محلی کرد، در حالی که اگر در کهن دیار ما و یا کشور دوست و برادر بود، در مقابل اداره پلیس که هیچ، تجمع در یک خیابان فرعی یا یک پارک بی سر و صدا هم همان دقایق اول با هجوم نیروهای گارد ویژه و بازداشت به اتهام برهم زدن نظم و آرامش پرندگان حاضر در پارک مواجه می شد!

لااقل از همان فلاح خبرنگار صداوسیما بماند آن دیار کفر بپرسید که در تصور شما هم می گنجد روزی خبر برسد که دولت فلان روزنامه یا فلان حزب را به خاطر حمایت از معترضان تعطیل کرده یا فلان رهبر سیاسی را ممنوع التصویر کرده و یا آن یکی را به اتهام زمینه چین مخملی برای تظاهرات بازداشت کرده؟ اینها همه هیچ، همانقدر که همان خبرنگار آزادی عمل دارد که در خیابان های لندن راه برود و هر روز یک گزارش دروغ و راست علیه دولت استعمار پیر تهیه کند، شما هم در «آزادترین مملکت دنیا» چنین حقی برای خبرنگاران قائلید؟ برای خارجی ها هیچ، برای خبرنگاران داخلی این حق را می پذیرید؟

اگر سرخط خبرهای رسانه ملی تان شده اینکه یک نفر در لندن کشته شده، هر که بوده و هر کار که کرده، یک اشاره ای هم به آن هزاران بیچاره ای داشته باشید که در کشور دوست و برادر ارتش مثل گوشت قربانی، فدای سیاسی کاری های شما می شوند. لافاقل از تلویزیون همان کشور دوست و برادر یاد بگیرید که کشته شدن مردمش را انکار نمی کند و مسکوت نمی گذارد، حتی اگر آن را به گردن گروههای موهم مسلح بیندازد. لافاقل اینقدر از شرافتان خراج کنید که بگویید کسانی که این روزها در خیابان های لندن و دیگر شهرهای انگلیس آتش می زنند و غارت می کنند، با مردمی را که به خاطر رایشان به خیابان آمدند و از امام حسین تا آزادی را پیاده رفتند و حتی یک شیشه هم نشکستند، فرق دارند. اگر اینقدر از خودتان شرافت به خرج می دادید، شاید می شد باور کرد که این روزها واقعا نگران مردم مظلوم انگلیس شده اید! بگذریم. این قصه سر دراز دارد ...